

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

10 FEBRUARI 1960.

WETSVOORSTEL

strekkende tot wijziging der wet van 14 juli 1956, op de bezoldiging van de ambtenaren van het Openbaar Ministerie bij de politierechtbanken.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Men weet dat de taak van ambtenaar van het Openbaar Ministerie waargenomen wordt door een Commissaris van Politie daartoe aangesteld door de heer Procureur Generaal.

Deze commissaris blijft de wedde genieten hem door de gemeentelijke overheid uitbetaald, doch ontvangt bovendien een bijwedde à ratio van 0,40 frank per inwoner van zijn ambtsgebied zonder dat deze vergoeding evenwel 18.000 frank mag overschreiden.

Deze regeling scheen voorzeker voldoening te moeten geven, zolang het ging over de toenmalige politierechtbanken wier bevoegdheid beperkt bleef tot één kanton.

Het werk dat de aldaar benoemde ambtenaar moet verrichten scheen inderdaad niet buitengewoon zwaar en een bijwedde van ± 18.000 frank werd als een billijke vergoeding beschouwd.

Thans echter is de toestand veranderd.

Te Antwerpen en te Brussel heeft men de kantonale politierechtbanken afgeschaft en hunne bevoegdheid overgedragen naar een centrale politierechtbank, met een centraal parket.

De opdrachten door dit parket te vervullen kunnen natuurlijk niet vergeleken worden met de opdrachten van de kantonale rechtbanken die zeer dikwijls tot landelijke kantons behoren.

Het moge volstaan er aan te herinneren dat het hoofd van het Parket bij de Politierechtbank te Antwerpen, in zijn ambtsgebied 700.000 inwoners telt, dat hij per jaar 80.000 dossiers behandelt; dat hij verleden jaar ± 40.000 minnelijke schikkingen deed ontstaan met een gemiddelde boete van 250 frank; dat gedurende het jaar 1959 dezelfde politierechtbank 11 zittingen per week hield, en dat ze voor het jaar 1960, 13 zittingen per week in het vooruitzicht

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

10 FÉVRIER 1960.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 14 juillet 1956 sur la rémunération des officiers du Ministère Public près les tribunaux de simple police.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

On sait que les fonctions d'officier du Ministère Public sont remplies par un commissaire de police désigné à cet effet par le procureur général.

Ce commissaire conserve le traitement qui lui est attribué par l'autorité communale, mais il reçoit en outre une allocation de 40 centimes par habitant de son ressort, sans que cette allocation puisse toutefois dépasser 18.000 francs par an.

Ce régime pouvait se défendre aussi longtemps qu'il s'agissait des tribunaux de police de l'époque, dont la compétence se limitait à un seul canton.

En effet, le travail que le fonctionnaire désigné devait accomplir ne semblait pas particulièrement important; aussi une allocation de 18.000 francs environ était-elle considérée comme une indemnité équitable.

Mais à l'heure actuelle la situation a changé.

Les tribunaux de police cantonaux ont été supprimés à Anvers et à Bruxelles et leur compétence transférée à un tribunal central de police avec un parquet central.

La mission de ce parquet n'est évidemment pas comparable à celle des tribunaux cantonaux, situés très souvent dans des cantons ruraux.

Il suffit de rappeler que le chef du Parquet près le Tribunal de police d'Anvers compte 700.000 habitants dans son ressort; que celui-ci examine annuellement 80.000 dossiers; qu'il a, l'an dernier, procédé à ± 40.000 transactions, avec une amende de 250 francs en moyenne; qu'au cours de l'année 1959 ce même tribunal de police a tenu 11 audiences par semaine et que, pour l'année 1960, il envisage 13 audiences par semaine; que l'an dernier, enfin, on a

stelt en ten slotte dat er verleden jaar 16.000 requisitoirs en vonnissen werden uitgesproken, cijfer dat bijna het driedubbele bereikt van datgene wat op sommige boetstraffelijke rechtbanken werd verwezenlijkt.

Vanzelfsprekend kan een zo omvangrijke taak en verantwoordelijkheid niet meer door een bijwedge van 18.000 frank vergoed worden.

Dit voorstel heeft tot doel deze toestand te verhelpen.

Voorgesteld wordt om de bijwedge te regelen als volgt :

Ambtenaar-hoofd van het parket : 52.000 frank;

Voor ieder der drie andere ambtenaren : 36.000 frank.

Dit zou een uitgave betekenen van 98.000 frank *boven* de huidige toestand ($4 \times 18.000 = 72.000$ frank).

Deze uitgave moet overeenkomstig de wet gedragen worden door de gemeenten van het ambtsgebied.

Welnu, deze zijn ten getale van 16, Antwerpen-stad niet inbegrepen.

Voor deze gemeenten zal deze uitgave niet alleen klein zijn, maar nog veel geringer dan de uitgaven die zij vroeger dienden te bestrijden.

Immers, vóór de afschaffing der kantonale politierechtbank, moesten zij in kleinere groepen, instaan voor de bijwedge van de plaatselijke ambtenaren van het Openbaar Ministerie, welke thans niet meer bestaan.

Het voorstel kost niets aan de schatkist.

Het legt op de gemeenten geen of ten minste geen noemenswaardige last.

Het geeft een billijke vergoeding aan de ambtenaren der Rechtbanken van Antwerpen en Brussel die een uitzonderlijk zware taak vervullen.

enregistré 16.000 réquisitoires et jugements, soit presque le triple du nombre atteint par certains tribunaux correctionnels.

Il est évident qu'une allocation de 18.000 francs ne peut plus compenser une tâche et une responsabilité de cette importance.

La présente proposition tend à remédier à cette situation.

Il est proposé de fixer comme suit l'allocation :

Officier-chef du parquet : 52.000 francs;

Pour chacun des trois autres officiers : 36.000 francs.

Il en résulterait une dépense *supplémentaire* de 98.000 francs par rapport à la situation actuelle ($4 \times 18.000 = 72.000$ francs).

En vertu de la loi, cette dépense doit être supportée par les communes du ressort.

Or, celles-ci sont au nombre de 16, Anvers-ville non inclus.

Pour ces communes, cette dépense sera non seulement minime mais plus infime encore que celle qu'elles avaient à supporter jadis.

En effet, avant la suppression des tribunaux de police cantonaux, elles étaient tenues de prendre à charge, en plus petits groupes, l'allocation des officiers locaux du Ministère public, qui n'existent plus maintenant.

La présente proposition ne coûte rien au Trésor.

Elle n'impose aucune charge ou qu'une charge infime aux communes.

Elle octroie une allocation équitable aux officiers des Tribunaux d'Anvers et de Bruxelles, dont la tâche est exceptionnellement lourde.

A. FIMMERS.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Artikel een der wet van 14 juli 1956, tot wijziging van de bezoldiging van de ambtenaren van het Openbaar Ministerie bij de politierechtbanken, wordt aangevuld als volgt :

« Nochtans wordt, in de politierechtbanken van Brussel en Antwerpen, de uitkering bepaald als volgt : aan de Ambtenaar van het Openbaar Ministerie gelast met de leiding : 52.000 frank; aan de andere ambtenaren : 36.000 frank ».

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article premier de la loi du 14 juillet 1956 modifiant la législation sur la rémunération des officiers du ministère public près les tribunaux de simple police est complété comme suit :

« Toutefois, pour les tribunaux de simple police de Bruxelles et d'Anvers, cette allocation est fixée comme suit : pour l'officier du ministère public chargé de la direction : 52.000 francs; pour les autres officiers : 36.000 francs ».

A. FIMMERS,
L. LINDEMANS,
L. KIEBOOMS.